

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa R. W.

przeciwko (...) Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w W., Oddziałowi Okręgowemu w K.

o ustalenie istnienia umowy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2008 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 26 lutego 2008 r., sygn. akt II Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 26 lutego 2008 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda. Skarga ta została wniesiona od wyroku tego Sądu z dnia 19 grudnia 2007 r., w którym zmieniono orzeczenie Sądu Rejonowego z dnia 17 maja 2006 r. i orzeczono co do istoty w sprawie o ustalenie istnienia umowy ubezpieczenia majątkowego autocasco.

Sąd Okręgowy stwierdził, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w niniejszej sprawie z racji wartości przedmiotu zaskarżenia (14.000 zł). Sprawa o ustalenie istnienia umowy ubezpieczenia majątkowego jest sprawą o prawa majątkowe, a w takich sprawach dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od tego, czy wartość przedmiotu zaskarżenia przekracza 50.000 zł (art. 398² § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na postanowienia z dnia 26 lutego 2008 r. skarżący kwestionował stanowisko Sądu Okręgowego i stwierdzał, że w sprawach o ustalenie skarga kasacyjna jest dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Skarżący zgłosił zarzut nieważności postępowania z tej racji, że w wydaniu zaskarżonego postanowienia brał udział sędzia, który uczestniczył także w wydaniu wyroku zaskarżonego następnie skargą kasacyjną. W rezultacie skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia na podstawie art. 395 § 2 k.p.c., ewentualnie – o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 50.000 zł. W ustalonym już de lege lata orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że sprawa o ustalenie istnienia umowy (w tym – umowy ubezpieczenia majątkowego) należy do kategorii spraw o prawa majątkowe w rozumieniu art. 398² § 1 k.p.c. W tych sprawach o dopuszczalności skargi decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia (odpowiednio powiększona od dnia 6 lutego 2005 r.). W związku z oznaczeniem przedmiotu zaskarżenia objętego skargą kasacyjną na kwotę 14.000 zł, Sąd Okręgowy miał zatem uzasadnione podstawy do odrzucenia skargi powoda (art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

Nie można podzielić stanowiska skarżącego co do tego, że w wydaniu zaskarżonego postanowienia brał udział sędzia, który powinien być wyłączony z mocy ustawy (art. 48 k.p.c.). Otóż sędzia, który bierze udział w wydaniu wyroku sądu drugiej instancji, nie jest wyłączony ex lege od udziału w wydaniu postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej wniesionej od tego wyroku (por. też np. postanowienie Sądu Najwyższego a z dnia 20 maja 2005 r., III CZ 11/05, nieopubl.).

Z przedstawionych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powoda jako nieuzasadnione (art. 384¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).